

інвестиційної стратегії є тривалість періоду, прийнятого для формування загальної економічної стратегії підприємства.

Другим етапом процесу формування інвестиційної стратегії підприємства є визначення стратегічних цілей інвестиційної діяльності, відповідно загальної економічної стратегії.

Третій етап – розробка найбільш ефективних шляхів реалізації стратегічних цілей інвестиційної діяльності здійснюється за двома напрямками: формування стратегічних напрямів інвестиційної діяльності; розробка стратегії формування інвестиційних ресурсів.

Конкретизація інвестиційної стратегії за періодами її реалізації – 4-й етап процесу формування інвестиційної стратегії підприємства – передбачає встановлення послідовності та термінів досягнення окремих цілей та стратегічних задач.

5-й етап формування інвестиційної стратегії підприємства: оцінка розробленої інвестиційної стратегії - завершує процес розробки інвестиційної стратегії. Така оцінка проводиться за системою спеціальних економічних та неекономічних критеріїв, які встановлює підприємство і дає змогу визначити її ефективність.

Таким чином, процес формування інвестиційної стратегії, набуває подальшої конкретизації в процесі тактичного управління цією діяльністю шляхом формування інвестиційного портфелю підприємства.

УДК 330.322.1

Р.І. Біловол, к.е.н., доцент

О.О. Філіпова, магістр

*Полтавський національний технічний університет
імені Юрія Кондратюка*

ДЖЕРЕЛА ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

У сучасному економічному середовищі важливим аспектом функціонування підприємства є його інвестиційна діяльність. До основних форм інвестиційних вкладень на підприємстві

можна віднести реальні та фінансові інвестиції, які обирають, враховуючи основні цілі інвестиційної діяльності.

З метою максимізації прибутку і мінімізації ризику керівництво підприємства формує інвестиційний портфель підприємства, що дозволяє диверсифікувати інвестиційні вкладення. Фінансування інвестиційного портфелю підприємства забезпечується інвестиційними ресурсами. Можна зазначити, що інвестиційна діяльність на підприємстві, а зокрема і діяльність пов'язану з формуванням інвестиційного портфелю, здійснюється за рахунок інвестиційних ресурсів. На думку Гриньової В.М., «інвестиційні ресурси – це всі види фінансових та інших активів, які залучаються з метою здійснення вкладень в об'єкти інвестування» [1].

Тому актуальним є дослідження і аналізування основних джерел надходження таких ресурсів для фінансування інвестиційної діяльності та, відповідно, інвестиційного портфелю підприємства.

Згідно з Законом України «Про інвестиційну діяльність», до основних джерел фінансового забезпечення інвестицій можна віднести: власні фінансові ресурси інвестора (прибуток, амортизаційні відрахування, відшкодування збитків від аварій, стихійного лиха, грошові нагромадження і заощадження громадян та юридичних осіб тощо); позикових фінансових коштів; залучених фінансових коштів інвестора; бюджетних інвестиційних асигнувань; безоплатних та благодійних внесків, пожертвувань організацій, підприємств і громадян [2].

Узагальнюючи дослідження Гриньової В.М. можна виділити певні групи власників інвестиційних ресурсів та, відповідно, джерела їх залучення (табл. 1).

На підприємстві можуть використовуватися внутрішні та зовнішні джерела фінансування інвестиційних ресурсів. Зауважимо, що внутрішні інвестиційні ресурси – це частина капіталу, яка знаходиться у власних фондах підприємства і може бути скерована на фінансування інвестиційної діяльності.

Серед внутрішніх джерел фінансування, найважливішим є прибуток підприємства. З метою фінансування інвестиційної діяльності використовується частка прибутку, яка залишилася

після сплати податків та інших платежів – чистий прибуток та прискорена амортизація.

Таблиця 1

Власники та джерела залучення інвестиційних ресурсів

Групи власників інвестиційних ресурсів	Джерела залучення інвестиційних ресурсів
Резиденти	Фізичні особи, підприємства, пенсійні фонди держави тощо.
Міждержавні фінансово-кредитні установи	Комерційні банки з іноземним капіталом у статутному фонді, інститути спільного (між державного) інвестування, транснаціональні страхові, лізингові та фінансово-інвестиційні компанії тощо.
Нерезиденти	Уряди іноземних держав, іноземні фізичні та юридичні особи, іноземні фінансово-кредитні установи.

За допомогою такого методу можна здійснити інтенсивне відтворення капіталу та уникнути необхідності сплачувати відсоток. Зовнішні інвестиційні ресурси – це частина капіталу, яку підприємство залучає із зовнішніх джерел, з метою фінансування інвестиційної діяльності [2].

Список використаних джерел:

1. Гриньова В.М. Інвестування [Текст] : підручник / В.М. Гриньова [та ін.]. – К. : Знання, 2008. – 452 с.
2. Про інвестиційну діяльність: Закон України №1560-ХІІ від 18.09.1991р. // ВВР. – 1991. – № 47. – С. 646.

УДК 331.108.6 : 06.046

Р.І. Біловол, к.е.н., доцент
І.С. Шкицький, І.В. Юшко, студенти
*Полтавський національний технічний університет
імені Юрія Кондратюк*

УПРАВЛІННЯ ДИСЦИПЛІНОЮ ПЕРСОНАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

Чому покликана служити дисципліна? Діючи «від протилежного», почнемо з огляду загальних завдань, що